

Biblická hodina 04.08.2022

- zhrnutie výkladu Písma -

Piesne: 322 a 504.

Biblický oddiel zo Starého zákona: Ester 6 - Povýšenie Mordochaja

1Tej noci kráľ nemohol zaspať. Preto rozkázal, aby mu doniesli Knihu záznamov o pamätihodných udalostiach. Čítali z nej kráľovi.**2**Zistili, že bolo zapísané, ako Mordochaj oznámil o Bigtánovi a Terešovi, dvoch kráľových eunuchoch, ktorí strážili prah, že chceli zabiť kráľa Ahasvéra.**3**Kráľ sa opýtal: Akú poctu a či povýšenie za to dostal Mordochaj? Kráľovskí sluhovia, ktorí ho obsluhovali, povedali: Nedostal nič.**4**Vtedy sa kráľ opýtal: Kto je na nádvorí? Práve vtedy vošiel Hámán na vonkajšie nádvorie kráľovského paláca požiadať kráľa, aby Mordochaja obesili na šibenicu, ktorú mu Hámán pripravil.**5**Povedali mu kráľovskí sluhovia: Hľa, Hámán je na nádvorí. Kráľ povedal: Nech vojde.**6**Hámán vošiel. Kráľ sa ho opýtal: Čo treba urobiť tomu, koho chce kráľ poctiť? Hámán si pomyslel: Komu inému by chcel kráľ preukázať poctu než mne?**7**Hámán odpovedal kráľovi: Nech každému, koho chce kráľ poctiť,**8**prinesú kráľovské rúcho, do ktorého sa oblieka iba kráľ, a nech privedú koňa, na ktorom jazdí len kráľ, a nech mu dajú na hlavu kráľovskú korunu.**9**Nech mu niektorý z najvyšších kráľovských úradníkov odovzdá rúcho i koňa a nech oblečie toho, komu chce kráľ preukázať poctu. Nech ho posadia na koňa na námestí a nech volajú pred ním: Takto poctia toho, koho chce kráľ vyznamenať.**10**Vtedy kráľ povedal Hámánovi: Hneď zober rúcho a koňa, o ktorých si hovoril, a pocti tak Žida Mordochaja, ktorý sedí v kráľovskej bráne. Nevynechaj nič z toho, čo si povedal.**11**Hámán vzal rúcho i koňa a obliekol Mordochaja, posadil ho na koňa na námestí a volal pred ním: Takto poctia toho, koho chce kráľ vyznamenať!**12**Mordochaj sa vrátil do kráľovskej brány. Hámán sa ponáhľal domov smutný, so zahalenou tvárou**13**a rozpovedal svojej žene Zereš i všetkým svojim priateľom, čo sa mu stalo. Jeho radcovia a manželka Zereš mu povedali: Ak Mordochaj, ktorý je začiatkom tvojho pádu, pochádza zo židovského rodu, nepremôžeš ho, ale určite mu podľahneš.**14**Ešte sa s ním zhovárali, keď prišli kráľovskí eunuchovia, aby odviedli Hámána na hostinu, ktorú pripravila Ester.

Milí Bratia a milé Sestry,

Je všeobecne známe, že v knihe Ester sa nespomína Hospodin či Boh Izraela. V dobe zajatia akoby aj On bol prítomný len skryte pri svojom ľude a v skrytosti koná pre ich záchranu. Oni Ho vzývajú, ale nepriateľ o Hospodinovi nevie. V tejto kapitole sa pekne ukazuje, ako skrytý Boh dáva najavo svoju moc a zverejňuje, že ľudské plány sú len ľudské, avšak realizujú sa len Jeho plány, ktorými prepisuje zlé ľudské úmysly. Tak môže nastať tento obrovský zvrät v príbehu, ktorý jasne smeroval k vyhubeniu všetkých Židov v perzskej ríši, kvôli Hámánovej nenávisti k jedinému z nich, Mordochajovi, pretože sa mu nekľáňal.

Už je všetko pripravené: je postavená šibenica, na ktorej má Mordochaj visieť, Hámán má všetky plány schválené, už potrebuje len odobrenie tejto popravy. Zdá sa, že nič mu to už nepokazí. Hospodin dovoľí, aby tak ďaleko zašiel so svojimi plánmi; avšak zastaví ho vtedy, kedy sa ani nezdá, že by mu niekto mohol stáť v ceste.

Pri prečítaní si toho, ako to s ním dopadlo, je ťažké sa ovládať, aby človek nevzdychol škodoradostne, že tak mu treba! Avšak nie to je cieľ tohto príbehu. Ale poukázať na Hospodinovu prítomnosť a moc, na Jeho plány a presné načasovanie

všetkého. Dokonca aj na to, že On riadi všetko okolo nás, nezávisle od toho, či si to niekto uvedomuje alebo nie.

Tak vidíme, že nie náhodou nevie kráľ spať tej noci. Vari sa zamyslíme nad tým, ak nevieme spať, či nie je za tým Boží cieľ, či nie On nám dal tú nespavosť, aby sme na niečo, na niekoho mysleli, modlili sa za neho, alebo aby sme si usporiadali vlastné vzťahy s Ním? Kráľ nevie, čím to je, ale chce mať povzbudivé myšlienky, chce preto čas krátiť počúvaním kroniky svojho vládnutia. Hospodin spravuje a načasuje veci tak, že pred kráľom nielen sa číta záznam o tom, ako mu Mordochaj zachránil život, ale pri uvažovaní o patričnej odmene práve prichádza Hámán.

Mordochaj nedostal žiadnu odmenu, necítil sa ukrivdený, veď on to nerobil pre odmenu. Ale jeho skutok nie je zabudnutý, Hospodin mu to vynahradí v pravý čas a takým spôsobom, čo prevyšuje všetku ľudskú predstavu. Kráľ sa mu chce odvdáčiť a vhod mu prichádza Hámán, ktorý skoro ráno čaká na príležitosť dostať súhlas, aby mohol dať Mordochaja obesiť. Je až tragikomické, že na otázku „*Čo treba urobiť tomu, koho chce kráľ poctiť?*“ mu napadne, že predmetom tejto kráľovej snahy môže byť jedine on. Stane sa obeťou vlastného sebazbožňovania. Je to veľké varovanie, ako hľadáme na seba, aké máme predstavy o sebe, po čom túžime – či je to v súlade aspoň s faktami o tom, kto vlastne sme?

Mordochajovi sa dostane kráľovskej pocty vďaka tomu, že Hámán po nej túžil a myslel si, že to jeho chce kráľ poctiť. Čo si prial pre seba, musel teraz vykonať Mordochajovi. Aké poníženie, aké nabúrание jeho plánov, veď teraz už ani neprichádza do úvahy, aby mohol Mordochajovi nejako škodiť. Takýmto Božím zásahom nastane úplny zvrät v celej situácii; dokonca jeho manželka a priatelia, ktorí mu radili dať postaviť šibenicu, sami pochopia, že za týchto nových okolností Hámán nad Mordochajom zvíťaziť nemôže, ale mu určite podľahne. Môže to chápať jednoznačne tak, že tento ľud je nepremožiteľný. Áno, nakoľko ich Boh je nepremožiteľný.

Príbeh hovorí jednoznačne i o Židovi Mordochajovi. Máme tu isté potvrdenie toho, že kráľ ani nevie, aké výnosy a zákony sa v jeho mene vydávajú, konkrétne teda nevie ani o tom, že Hámán dal rozoslať zákon o plánovanom vyhubení všetkých Židov jeho ríše. Tušenia nemá o tom, ako sa – zrejme nie je to jediný prípad – zneužíva jeho meno k dosahovaniu mocnárskych snáh niektorých vysoko postavených ľudí. Jeho dôvera bez múdrosti znamenala voľnú ruku ľuďom, aký bol aj Hamán. Zatiaľ to tak vidíme, my, čitatelia, ale čoskoro na hostine u kráľovnej Ester sa do dozvie aj kráľ Ahasvér a bude to pre neho veľké sklamanie. Koľko z toho prípadne už tuší Hámán, nie je známe, ale je zdrvený z novej situácie a radosť z prítomnosti na hostine u kráľovnej ho už prešla. Boh prítomný v skrytosti koná.

Určite je toto svedectvo Písma povzbudením aj do našich situácií, keď máme pocit, že sme zabudnutí, že sa nič nedeje, že zlo má bezhraničnú moc. Hospodin je prítomný a riadi udalosti nášho života. On vie kedy a ako má konať, On je aj pánom času, ktorý má všetko pod kontrolou. Práve aj náš novozákonný text bude

svedectvom o tom, že nad všetkými ostatnými mocnosťami stojí On, a môžu konať len to a toľko, koľko im On dovolí.

Biblický oddiel z Nového zákona: Zjavenie 20 - Tisíc rokov

Videl som anjela zostupujúceho z neba. Mal kľúč od priepasti a v ruke veľkú reťaz. [2](#) Zmocnil sa draka, toho starého hada, ktorým je diabol, satan, a sputnal ho na tisíc rokov. [3](#) Hodil ho do priepasti, zavrel a zapečatil ju nad ním, aby už nezávážal národy, kým sa nedovrší tisíc rokov. Potom musí byť na krátky čas uvoľnený. [4](#) Videl som tróny. Na ne si sadli tí, čo dostali moc súdiť. Videl som aj duše tých, čo boli sťatí pre Ježišovo svedectvo a pre Božie slovo, aj tých, čo sa nekľanali šelme ani jej obrazu a neprijali znak na svoje čelo a na ruku. Ožili a kraľovali s Kristom tisíc rokov. [5](#) Ostatní mŕtvi neožili, kým sa nedovršílo tisíc rokov. To je prvé vzkriesenie. [6](#) Blahoslavený a svätý, kto má podiel na prvom vzkriesení. Nad tými druhá smrť nemá moci, ale budú kňazmi Boha a Krista a budú s ním kraľovať tisíc rokov.

Milí Bratia a milé Sestry,

Prorok mal niekoľko videní o posledných veciach v posledných kapitolách knihy Zjavenia. Nemá to pre nás hodnotu harmonogramu, ani si nedokážeme všetko dopodrobna vyložiť, pochopiť a vonkoncom nemáme si z toho nejaké dátumy či sled udalostí vyvodiť. Sú to základné odkazy, zvesti, ktoré majú potešiť trpiaci ľud Boží, prenasledovaných kresťanov, ktorí žijú v očakávaní na Krista, ktorý sľúbil, že sa vráti v moci a sláve. Aj tieto biblické verše majú predovšetkým ten význam, že prinášajú nádej na spravodlivosť a uplatnenie moci osláveného Krista.

Dobrou zvesťou je teda, že drak (diabol, satan, starý had) nemá bezhraničnú moc. Dokonca ani kľúče svojej ríše, podsvetia. Tie sú dané anjelovi zostupujúcemu z neba, ktorý sa ho zmocnil a reťazou sputnal na tisíc rokov. Moc diabla nie je nekonečná, môže len toľko, koľko je mu dovolené. Na to veru často zabúdame a zbytočne sa strachujeme. Diabol je v podstate už premožený nepriateľ, jeho moc bola prelomená už na kríži, a bude definitívne odňatá. Teraz len dočasne, na istý čas – tisíc rokov. Bude na istú dobu zavretý a zapečatený, čo bude doba pokoja od neho, aby nezávážal národy.

Ako chápať spomínaný časový údaj? Dá sa chápať prorocky, že bude to zjavenie Božej slávy, alebo duchovne, symbolicky, kedy ide o obdobie pred Kristovým príchodom. Obdobie, kedy nevládne diabolské zmýšľane, ale sa uplatní Boží zákon. Po uplynutí tohto obdobia ešte bude mať satan krátko možnosť pôsobiť. Avšak v znamení svojho definitívneho konca.

Prorok ďalej vidí tróny, vidí na nich sedieť tých, ktorí boli Kristovi verní za každých okolností: ktorí neľutovali ani život položiť pre Jeho meno, odolali pokušeniam, vyhrážkam a odmietli výhody, ktoré im tento svet ponúkal – lebo im išlo o to, aby sa zachovali verne, pre lásku ku svojmu Spasiteľovi. Toto obdobie tisíc rokov je ich spoluúčasť na Kristovej vláde. Ožili a kraľovali s Kristom tisíc rokov.

Aké je to povzbudenie pre tých, ktorí pre Neho teraz trpia, že nie sú u Boha zabudnutí a ich terajší stav nie je ten konečný.

Prorocké videnie hovorí o tom, že neboli ešte vzkriesení všetci veriaci, zatiaľ iba títo martýri, ostatní mŕtvi ešte neožili. To je prvé vzkriesenie. Bude potom aj ďalšie, vtedy budú vzkriesení všetci. Spomínané výrazy „prvé vzkriesenie“ či „druhá smrť“ sa možno zdajú byť nezrozumiteľné. Ale stručne si to môžeme ujasniť tak, že takzvaná prvá smrť je naša biologická smrť, kedy sa srdce definitívne zastaví. Druhá smrť je vtedy, keď pri vzkriesení bude zjavné, či niekto patrí ku Kristovi alebo nie. Ten, kto neveril v Neho, nepatrí k Nemu, bude mať účasť na druhej smrti, čo je definitívne vylúčenie z obecnstva s Ním, je to potvrdenie jeho odlúčenosti od Boha (zatratenie). Avšak ten, kto verí v Neho, aj keby umrel, žiť bude, ako hovorí Ježiš. („Kto verí vo mňa, aj keď zomrie, bude žiť. Nik neumrie naveky, kto žije a verí vo mňa. Veríš tomu?“ - Jn 11,25-26)

Kto verí v Neho, tomu neuškodí ani prvá smrť, ani druhá – zostáva v obecnstve s Pánom, jeho viera sa potvrdí, naplní. Avšak kto neverí v Neho, pre toho je aj prvá smrť tragédiu, veď tým sa skončila pre neho možnosť obrátenia sa, a druhá smrť je potom definitívnym potvrdením tohoto stavu. Preto je dôležité byť narodený znova (Jn 3,3), o čom hovorí Ježiš Nikodémovi, lebo bez znovuzrodenia človek nemôže uzrieť Božie kráľovstvo. Ten, kto sa v tomto zmysle dvakrát narodil (telesne i duchovne), môže zomrieť iba raz, ale to je len telesná smrť. Nad tými druhá smrť už nemá moc.

Bratia a Sestry, kniha Zjavenia teda hovorí veľmi jednoznačne o podmienke ako sa dostať do neba, ako mať skutočnú pevnú nádej na radostné vzkriesenie a večný život. Tú jedinú podmienku splnil Pán Ježiš Kristus tým, že svojou krvou učinil zadosť za naše hriechy, že nám pre svoju obeť pripravil odpustenie hriechov a tak otvoril cestu do nebeského kráľovstva, odkiaľ nás práve hriech vylúčil. Prijateľ túto lásku a odovzdať sa do Jeho rúk vo vedomí svojej stratenosti vedie k životu, nad ktorým nemá moc druhá smrť.